

. Sygn. akt II C 127/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2015 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Dubinowicz – Motyk

Protokolant: sekr. sąd. Anna Fesz

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2015 roku na rozprawie

sprawy z powództwa M. Ż.

przeciwko Miastu (...) W.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

I zobowiązuje pozwane Miasto (...) W. do złożenia oświadczenia woli następującej treści: „Miasto (...) W. nabywa od M. Ż. prawo własności nieruchomości gruntowej położonej w W. w dzielnicy W. w obrębie (...) stanowiącej działki ewidencyjne o numerze (...), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą (...), za cenę w kwocie 364 000zł (trzysta sześćdziesiąt cztery tysiące złotych)”;

II oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III ustala że pozwane Miasto (...) W. jest zobowiązane do zwrotu powodowi M. Ż. całości kosztów procesu poniesionych przez powoda, a ich szczegółowe wyliczenie pozostawia referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt II C 127/14

UZASADNIENIE

W dniu 3 lutego 2014 roku M. Ż. wniósł pozew przeciwko Miastu (...) W., domagając się zobowiązania strony pozwanej do złożenia oświadczenia woli następującej treści: „Miasto (...) W. reprezentowane przez zarząd dzielnicy W. oświadcza, iż kupuje od M. Ż. nieruchomość położoną w W. na terenie dzielnicy W. oznaczoną jako działka ewidencyjna nr (...) z obrębu (...) o powierzchni 0,0427ha, dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...) za cenę 170 800zł, nieruchomość położoną w W. na terenie dzielnicy W. oznaczoną jako działka ewidencyjna nr (...) z obrębu (...) o powierzchni 0,0204ha, dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...) za cenę 81 600zł oraz nieruchomość położoną w W. na terenie dzielnicy W. oznaczoną jako działka ewidencyjna nr (...) z obrębu (...) o powierzchni 0,0268ha, dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...) za cenę 107 200zł, a sprzedający oświadcza, iż wyraża na powyższe zgodę.” oraz zasądzenia na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż od marca 2007 roku jest właścicielem nieruchomości oznaczonych obecnie jako działki ewidencyjne nr (...), których dotyczy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru (...) przyjęty uchwałą Rady (...) W. nr (...) z dnia 22 października 2009 roku, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa (...) nr 185 poz. 5212 z dnia 19 listopada 2009 roku. Plan ten przewiduje, iż na działkach należących do powoda przeprowadzona będzie droga publiczna, przy czym powierzchnia działek zajęta pod drogę i przebieg drogi powoduje, iż nieruchomości które powstaną z pozostałej ich części nie będą miały żadnego znaczenia dla powoda, gdyż nie będzie z nich można wydzielić nowej działki przeznaczonej pod zabudowę. W ocenie powoda, strona pozwana

bezpodstawnie odmówiła więc dobrowolnego wykupu nieruchomości na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. (k.6-9 i 45-46)

Pozwane Miasto (...) W. domagało się oddalenia powództwa oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Strona pozwana twierdziła, iż działki gruntu wymienione w pozwie były przed uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wykorzystywane w taki sam sposób jak po jego uchwaleniu, tj. były i miały – zgodnie z decyzją o pozwoleniu na budowę – pozostawać niezabudowane, tak więc uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie spowodowało niemożności korzystania z nich w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem i brak jest podstaw do żądania ich wykupu. (k.53-56)

Ustosunkowując się do argumentów strony pozwanej, powód wskazywał iż fakt istnienia w obrocie prawnym decyzji z 16.10.2001r. o warunkach zabudowy i decyzji z 09.08.2002r. o pozwoleniu na budowę nie wyłączała uzyskania przez powoda dla spornych nieruchomości warunków zabudowy i pozwolenia na budowę obiektów oraz że dopiero w następstwie wejścia w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustała możliwość wykorzystywania spornych działek pod zabudowę mieszkaniową, gdyż plan przewiduje w ich miejscu przebieg drogi publicznej. (k.78-80)

Pismem z dnia 09.10.2015r. powód zmodyfikował powództwo o tyle, iż w treści oświadczenia woli, którego złożenie miałyby być nakazane stronie pozwanej, cenę działki (...) określił na 173 000zł, cenę działki (...) na 82 416zł i cenę działki (...) na 108 272zł. (k.202)

Sąd ustalił, co następuje:

Umową z dnia 9 marca 2007 roku (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) sprzedała M. Ż. nieruchomość położoną w W. w dzielnicy W. przy ul. (...) oznaczoną numerem ewidencyjnym (...) z obrębu (...) o powierzchni 20 113m⁽²⁾ wraz z naniesieniami w postaci fundamentów budynków mieszkalnych, objętą księgą wieczystą nr (...), pod warunkiem iż Agencja Nieruchomości Rolnych działająca na rzecz Skarbu Państwa nie wykona przysługującego jej prawa pierwokupu. W dniu 27 marca 2007 roku zawarta została umowa przeniesienia własności w/w nieruchomości oraz umowa przeniesienia na M. Ż. praw wynikających z prawomocnej decyzji nr (...) wydanej przez Burmistrza Gminy W. dnia 9 sierpnia 2002 roku zatwierdzającej projekt budowlany i wydającej pozwolenie na budowę osiedla domów mieszkaniowych jednorodzinnych w zabudowie szeregowej, bliźniaczej i wolnostojących obejmujących budynki mieszkalne jednorodzinne stanowiące segmenty w zabudowie mieszkaniowej na terenie działek o nr ew. (...) (tj. późniejszej działce (...)) z obrębu (...). Dowód: odpis umowy przeniesienia własności nieruchomości (k.13-20), oświadczenia stron (k.99) Jedną z konsekwencji powyższych czynności było wydanie w dniu 5 kwietnia 2007 roku przez Prezydenta (...) W. decyzji o przeniesieniu na rzecz M. Ż. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w/w decyzji nr (...) o pozwoleniu na budowę. Dowód: decyzja z 16.10.2001r. o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu (k.58-60), decyzja z 09.08.2002r. o zatwierdzeniu projektu budowlanego i wydaniu pozwolenia na budowę (k.61-66), decyzja z 05.04.2007r. o przeniesieniu decyzji (k.67)

Na wniosek M. Ż., decyzją Prezydenta (...) W. z dnia 8 grudnia 2008 roku nabyta działka ewidencyjna nr (...) została podzielona na działki ewidencyjne o numerach od (...) do (...), w tym sporną działkę (...), stosownie do warunków określonych w decyzji o warunkach zabudowy tego terenu, wydanej 16.10.2001r.. Dowód: decyzja z 08.12.2008r. o zatwierdzeniu podziału nieruchomości (k.68-69), mapa z projektem podziału będąca załącznikiem do pisma z 14.10.2014r.

Na nowopowstałych działkach w 2008 roku powód zakończył budowę 41 domów mieszkalnych i stopniowo sprzedawał te działki. Na budowę domu na działce (...) była zawarta umowa przedwstępna i wpłacony zadatek, budowa ta została zakończona w 2010 roku, przy czym nabywcy nie byli zainteresowani nabyciem terenu przylegającego do terenu zabudowanego domem (tj. spornych działek). Dowód: zeznania powoda M. Ż.

Nowopowstała działka ewidencyjna (...) została podzielona na działki ewidencyjne nr (...), (...), (...) i (...) decyzją z dnia 10 marca 2011 roku. Działka (...) zaprojektowana została jako teren przeznaczony pod przyszłą drogę, przewidzianą w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, działki (...) zostały wydzielone dla istniejącego już na nich budynku w zabudowie bliźniaczej, a działka (...), jako pozostała część dzielonej działki (...) powstała jako niespełniająca wymagań planu co do minimalnej powierzchni działki pod zabudowę, nie mogąc stanowić działki budowlanej. Dowód: decyzja z 10.03.2011r. o zatwierdzeniu podziału nieruchomości (k.70-71), mapa sytuacyjna z projektowanym podziałem (k.95)

Uchwałą Rady (...) W. nr (...) z dnia 22 października 2009 roku, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa (...) nr 185 poz. 5212 z dnia 19 listopada 2009 roku zatwierdzony został miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru (...). Zgodnie z jego ustaleniami nieruchomość stanowiąca działkę ewidencyjną (...) znajduje się na terenie oznaczonym symbolami 49KD-D (ulica dojazdowa) oraz MN30 i MN31 (zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna), gdzie minimalna wielkość nowo tworzonej lub nowo wydzielanej działki pod zabudowę wynosić ma 700m⁽²⁾. Dowód: wypis z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z wyrysem (k.29-34), oświadczenia stron (k.46), załącznik graficzny do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (k.101) Przed uchwaleniem w/w planu dla spornego terenu obowiązywało studium uwarunkowań i warunków zagospodarowania przestrzennego uchwalone przez Radę Miasta (...) W. uchwałą z dnia 10 października 2006 roku, przewidujące iż sporne działki leżą w strefie objętej funkcją M2.12 – tereny o przewadze zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. bezsporne

M. Ż. przed powzięciem w/w uchwały wystąpił o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie budynku mieszkalnego jednorodzinnego na działce (...). Postępowania te zostały umorzone w 2010 roku, jako że w następstwie wejścia w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie było wymagane wydawanie tego typu decyzji. Dowód: odpisy decyzji z 08.02.2010r. i 12.04.2010r. (k.206 i 207) Wcześniej, dla gruntu stanowiącego pierwotnie działkę nr (...), do której odnosiła się decyzja nr (...) o pozwoleniu na budowę, były wydawane kolejne decyzje o warunkach zabudowy i szczegółowych zasadach zagospodarowania terenu. Dowód: odpis decyzji z 22.10.2009r. (k.208)

Pismem z dnia 27 grudnia 2012 roku M. Ż. i A. Ż. wezwali Miasto (...) W. do wykupu nieruchomości stanowiących działki ewidencyjne (...) na podstawie art. 36 ust. 1 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Dowód: przedsądowe wezwanie do wykupu nieruchomości (k.35-37) Miasto (...) W. odmówiło zakupu nieruchomości, powołując się na to, iż ustalenia wprowadzone miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego odnośnie działek m.in. (...) są zgodne z dotychczasowym przeznaczeniem tych nieruchomości, jako że w decyzji o pozwoleniu na budowę grunt wydzielony w późniejszym czasie pod działkę ewidencyjną (...) i część działki (...) (działki (...)) nie był przeznaczony przez inwestora pod zabudowę oraz wskazując iż działki (...) powstały w wyniku działań podejmowanych przez ich właściciela już w okresie obowiązywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Dowód: pismo z 16.07.2013r. (k.38-40)

Aktualna wartość rynkowa nieruchomości stanowiących działki (...), opisane w księdze wieczystej (...), przy uwzględnieniu stanu nieruchomości i sposobu jej użytkowania istniejącego przed datą wejścia w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą nr (...) Rady Miasta (...) W. z dnia 22 października 2009 roku, wynosi 364 000zł. Dowód: pisemna opinia biegłego ds. szacowania wartości nieruchomości (k.123-140)

Obecnie księga wieczysta (...) prowadzona jest dla nieruchomości stanowiącej działki ewidencyjne nr (...) z obrębu (...). Dowód: odpis księgi wieczystej (k.21-28)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w przeważającej części uzasadnione.

Podstawą powództwa w niniejszej sprawie jest art. 64 kc, przewidujący możliwość domagania się wydania orzeczenia stwierdzającego obowiązek określonej osoby do złożenia oznaczonego oświadczenia woli, zaś jako materialnoprawną podstawę obowiązku strony pozwanej złożenia oświadczenia woli o treści wskazanej w pozwie powód wskazywał art. 36 ust. 1 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Przepis ten stanowi, iż właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości może żądać od gminy odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo wykupienia nieruchomości lub jej części, jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo zmianą planu miejscowego korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone, o ile gmina nie zaoferuje mu nieruchomości zamiennej. Powód domagał się nakazania stronie pozwanej złożenia oświadczenia woli o wykupie części, stanowiącej jego własność, nieruchomości opisanej w księdze wieczystej (...) Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie, tj. działek ewidencyjnych (...), twierdząc iż w następstwie wejścia w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wykorzystanie w/w części nieruchomości zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe.

Sąd podziela sposób wykładni omawianego przepisu, przedstawionej przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 5 lipca 2012 roku w sprawie IV CSK 619/11, zgodnie z którą: - przesłanką powstania roszczenia o nakazanie wykupu nieruchomości jest wyłącznie zdarzenie prawne polegające na uchwaleniu lub zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, którego następstwem (choć nie koniecznie o charakterze bezpośredniego związku przyczynowego czy jednoczłonowym) jest niemożliwość lub istotne ograniczenie korzystania z nieruchomości w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem, - z roszczeniem tym wystąpić może osoba będąca właścicielem czy użytkownikiem wieczystym gruntu w dacie uchwalania czy zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, - można żądać wykupienia nieruchomości w całości lub części także wówczas, gdy nie doszło do obniżenia wartości nieruchomości, - można żądać wykupienia nieruchomości jeśli doszło do zmiany sytuacji właściciela czy użytkownika wieczystego polegającej na niemożliwości lub istotnym ograniczeniu korzystania z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem, nawet jeśli zmiana ta nie ma charakteru obiektywnego pogorszenia, - prawo domagania się wykupu ogranicza się do tej części nieruchomości, której dotyczy niemożliwość czy istotne ograniczenie korzystania z niej w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem, - cena wykupu powinna być ustalana z uwzględnieniem charakteru i sposobu użytkowania nieruchomości istniejącego przed datą wejścia w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W ocenie Sądu, wszystkie wymienione powyżej przesłanki powstania roszczenia z art. 36 ust. 1 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zostały spełnione. Nie jest przedmiotem sporu, iż uchwałą Rady (...) W. nr (...) z dnia 22 października 2009 roku, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa (...) nr 185 poz. 5212 z dnia 19 listopada 2009 roku zatwierdzony został miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru (...), odnoszący się m.in. do nieruchomości stanowiącej własność powoda uregulowanej w księdze wieczystej (...) Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie. Wobec ustalenia w planie, iż na części tej nieruchomości ma być przeprowadzona droga publiczna oraz iż pozostały teren ma być przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, gdzie minimalna wielkość nowo tworzonej lub nowo wydzielanej działki pod zabudowę wynosić musi minimum 700m⁽²⁾, niemożliwe okazało się korzystanie przez M. Ż. z części jego nieruchomości (ograniczającej się do działek ewidencyjnych (...)) zgodnie z dotychczasowym potencjalnie dopuszczalnym sposobem korzystania. Wymaga zauważenia, iż przed uchwaleniem w/w planu dla omawianego terenu obowiązywało jedynie studium uwarunkowań i warunków zagospodarowania przestrzennego, przewidujące funkcją M2.12, tj. tereny o przewadze zabudowy mieszkaniowej oraz że powód od nabycia nieruchomości stanowiącej pierwotnie działkę nr (...), której częścią są sporne działki, systematycznie realizował na niej budowę osiedla domów jednorodzinnych. Sąd nie podziela argumentów strony pozwanej, iż dla oceny dotychczasowego sposobu korzystania ze spornych nieruchomości czy dotychczasowego potencjalnie możliwego sposobu korzystania ze spornych nieruchomości (zgodnego z przeznaczeniem) rozstrzygające znaczenie ma mieć treść decyzji nr (...) wydanej przez Burmistrza Gminy W. dnia 9 sierpnia 2002 roku zatwierdzającej projekt budowlany i wydającej pozwolenie na budowę osiedla domów mieszkaniowych jednorodzinnych, przeniesionej na M. Ż. decyzją z 5 kwietnia 2007

roku, w której, co niesporne, na terenie stanowiącym obecne działki (...) nie przewidziano pierwotnie zlokalizowania budynków mieszkalnych. Trafnie wskazuje powód, iż mimo istnienia w/w decyzji nadal potencjalnie możliwe było wykorzystanie spornej części terenu na cele mieszkaniowe i powód podejmował takie starania w 2008 i 2009 roku (o czym świadczą decyzje na k.206 i 207), bowiem skoro decyzja nr (...) nie przewidywała w tym miejscu zabudowy możliwe było ubieganie się o kolejne pozwolenie na budowę na tym terenie. Dobitnym tego dowodem jest przedłożona przez powoda decyzja nr (...) z 22 października 2009 roku o warunkach zabudowy dla działki (...), której przecież dotyczyła decyzja nr (...). Trafnie też powód ograniczył swoje żądanie do części należącej do niego nieruchomości, stanowiącej działki ewidencyjne (...), gdyż jedynie tej części gruntu dotyczyły zmiany wynikające z uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a zgromadzone w sprawie dowody wykazują iż niemożność wykorzystania pod zabudowę mieszkaniową działki (...) nie jest konsekwencją dokonanego podziału geodezyjnego działki (...), lecz zmiany planistycznej wprowadzonej przez stronę pozwaną.

Konsekwencją ustalenia, iż powodowi przysługuje roszczenie o wykup części nieruchomości, była konieczność dopuszczenia dowodu z opinii biegłego na okoliczność wartości nieruchomości podlegającej wykupowi. Mając na względzie, iż celem instytucji wykupu jest usunięcie skutków ograniczenia prawa własności nieruchomości polegających na niemożności kontynuowania wcześniejszego korzystania z nieruchomości, konieczne było ustalenie wartości nieruchomości przy uwzględnieniu stanu nieruchomości i sposobu jej użytkowania istniejącego przed datą wejścia w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą nr (...) Rady Miasta (...) W.. Sporządzoną przez biegłego G. S. opinię Sąd uznał za wiarygodną i przekonującą, albowiem była jednoznaczna, spójna i – po uzupełnieniu na rozprawie – logicznie, szczegółowo i obszernie uzasadniona oraz sporządzona przez osobę której wiedzy fachowej nie sposób kwestionować. Sąd miał przy tym na uwadze, iż biegły bardzo wyczerpująco i obszernie umotywował swoje stanowisko, wyjaśniając na rozprawie w dniu 9 października 2015 roku wątpliwości i odnosząc się do zastrzeżeń strony powodowej zgłaszanych w piśmie procesowym. Skoro opinię biegłego Sąd ocenił jako kompletną i należycie uzasadnioną, konsekwencją tego było oddalenie wniosku dowodowego strony powodowej o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego tej samej specjalności (postanowienie na k.237). Niezadowolenie strony z konkluzji opinii, sprowadzające się do kwestionowania metodyki przyjętej przez biegłego, nie może być podstawą powoływania kolejnych biegłych w sprawie, a taki charakter miał wniosek dowodowy pełnomocnika strony powodowej. Ponownie wymaga podkreślenia, iż biegły w ustnej opinii uzupełniającej odniósł się do każdego z zarzutów stawianych wobec opinii pisemnej przez pełnomocnika powoda, wskazując uzasadnienie swego stanowiska. Argumenty przywołane przez biegłego znajdują pełne odzwierciedlenie w przepisach prawa i dokumentach zgromadzonych w niniejszej sprawie. Sposób dokonywania wyceny nieruchomości jest szczegółowo unormowany w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 roku w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego (Dz.U. 2004r. nr 207 poz. 2109) i – zdaniem Sądu – przy sporządzaniu ocenianej opinii biegły nie naruszył przepisów tego rozporządzenia ani przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami. W szczególności Sąd w pełni popiera zaprezentowaną przez biegłego wykładnię pojęcia „nieruchomości podobnych” zamieszczonego w art. 4 pkt 16 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Skoro przez nieruchomość podobną rozumieć należy nieruchomość, która jest porównywalna z nieruchomością stanowiącą przedmiot wyceny ze względu na położenie, stan prawny, przeznaczenie, sposób korzystania oraz inne cechy wpływające na jej wartość, to biegły nie był uprawniony do przyjmowania za podobne nieruchomości mających zapewniony dostęp do drogi publicznej czy znacząco różniących się położeniem. Konkludując, w oparciu o opinię biegłego Sąd ustalił wartość podlegających wykupowi działek na kwotę 364 000zł.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd zobowiązał pozwane Miasto (...) W. do złożenia oświadczenia woli o treści jak w punkcie I sentencji wyroku. Dążąc do zapewnienia zwięzłości rozstrzygnięcia, Sąd dokonał modyfikacji żądanego przez powoda oświadczenia poprzez zaniechanie odrębnego opisywania każdej z działek ewidencyjnych, mającej być przedmiotem transakcji sprzedaży, skoro wszystkie one stanowią tę samą nieruchomość w rozumieniu wieczystoksięgowym. Za zbędne Sąd uznał również precyzowanie organu reprezentującego pozwanego Miasto (...) W. przy nakazywanej transakcji. Natomiast nie znajdowało uzasadnienia prawnego żądanie zobowiązania strony pozwanej do złożenia oświadczenia woli i za powoda (o treści „sprzedający oświadcza, iż wyraża na powyższe zgodę”), co skutkowało oddaleniem powództwa w tej części, o czym rozstrzygnięto w punkcie II sentencji wyroku.

Porównanie treści żądania pozwu z treścią wyroku prowadzi do wniosku, iż powód jest stroną wygrywającą sprawę prawie w całości, a element w jakim powództwo zostało oddalone jest na tyle nikły, iż nie uzasadnia stosunkowego rozdzielania kosztów procesu między stronami. Stąd też, na podstawie art. 98§1 kpc Sąd uznał iż pozwane Miasto (...) W. jest zobowiązane do zwrotu powodowi M. Ż. całości kosztów procesu poniesionych przez powoda, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu, jako że koszty w zakresie wydatków wiążących się ze sporządzeniem opinii biegłego były precyzowane już po wydaniu wyroku.